

1896: Întrecerea pe jos București — Pitești — București

În nr. 3 din 17 martie 1896, „REVISTA SPORTIVĂ” de sub direcția lui A. Davilla, anunța „o întrecere pe jos” pe parcursul București — Pitești — București.

Era vorba de cea mai mare competiție a celui început de activitate atletică din țara noastră și — cum era și normal — cu peste 70 de ani în urmă o asemenea inițiativă a trezit nu numai interes, ci și multe... pasiuni. S-au găsit bineînțeles și adversari, pe care revista citată nu-i crușă în numerele următoare, fie că este vorba de Clubul tinerimii, Clubul agricol, sau chiar de guvernul țării:

„Mai zice lumea că guvernul este dator de a nu neglija partea fizică a educației copiilor și că nu ar fi rău să se creeze jocurile școlare ca în alte țări (...). Este și altceva de făcut în țara asta decât a fabrica agenți electorali care să fabrice deputați, care să fabrice ministri, care să fabrice majorități!”

FLOREA ILIE
Facultatea de Geologie-Geografie București

zează printre alții și pe directorul liceului Mihai Bravu care interzice elevilor să participe la competiție, caracterizându-l... „zaharist”!

Cu toate adversitățile, numărul celor înscriși este din ce în ce mai mare, atingând în final cifra de 913, dintre care însă numai 335 concurenți vor lua la 12 mai startul cursei, de la rondul al doilea de la Șosea.

Regulamentul competiției prevedea că participanții „pot umbla cum vor voi, adică ziua și noaptea, la pas sau alergând. Pot de asemenea să se oprească pentru a se odihni, a dormi sau a mânca oriunde și cît timp vor voi”. Nu le era însă permis „de a primi pe drum nici un fel de ajutor de la nimeni, adică de a se pune în cartrăsură sau pe cal”. „Cei dinții zece care atingeau cu mina prăjina ridicată pe Șoseaua Kisseleff urmau să primească premii în bani (între 20 și 400 lei). Pe întreg traseul activau „posturi de control volante” compuse din velocipediști, călăreți și trăsură (r.) pentru a împiedica orice

fraudă și a veni în ajutorul celor oboșiți sau bolnăvi”.

Confirmând pronosticurile organizatorilor, 335 concurenți au luat startul, aproape o sută au ajuns la Pitești (primul clasat — la jumătatea cursei — a fost alergătorul Radu Marin, care ulterior a abandonat, primind totuși un premiu de consolare pentru performanța sa), iar 22 au terminat cursa în termenul regulamentar.

Victoria a revenit lui Ilie Gheorghe, trompet major la Batalionul III Vânători (în 41 ore și 4 minute), urmat de Secară Ion, focar la Uzinele de gaz, plugari Stan Aleonțe și Ion Preda, timpurii G. Paraschivescu, tăbăcarul Toma Năstase etc.

Numărul mare de abandonuri a dat prilej adversarilor întrecerii să ceară... pedepsirea organizatorilor, acuzați de... intenții criminale!

Dar, atletismul își croia drum, trecând peste inevitabile greșeli ale începutului...

DORIN ȘTEFLEA

Poșta magazin

J. G. DEJ — 1. Mircea Sasu a jucat la Dinamo București. 2. În meciurile Real Madrid-Dinamo București, disputate acum cîteva ani în cadrul „Cupei Campionilor Europeni”, s-au înregistrat următoarele rezultate: 3-1 (la București) și 5-3 (la Madrid). Evoluția scorului în partida de la Madrid a fost următoarea: 2-0, 2-2, 5-2, 5-3. 3. Bilanțul boxerilor noștri la J.O. de la Melbourne 1956: Nicolae Linca — medalie de aur, Mircea Dobrescu și Gheor-

VELCU DUMITRU, BAI-LESTI — Tilvescu, de la Farul, a mai jucat în divizia A la Politehnica Timișoara și la Jiul Petroșeni.

BADITA FILEA, TURNU MĂGURELE. Trebuie să vă dau... meci pierdut adică... cît și prietenului cu care ați făcut rămăgag: ultimul meci de fotbal România-Ungaria s-a disputat în octombrie 1958 în București și s-a încheiat cu victoria echipei maghiare: 2-1. Pînă aproape de final noi am condus cu 1-0, prin punctul înscris de Dinulescu. Este vorba de meciul în care, în repriza a II-a, am jucat în 10 oameni prin eliminarea lui Dinulescu.

IOAN CRĂCIUN, TURNU MĂGURELE. — Tîrnăveni n-au avut niciodată echipă de fotbal în divizia A. Medișul, da. Echipa Gaz metan Medișul avea însă să retrogradeze la sfîrșitul ediției 1948-1949.

CORNEL COSOIANU, CONSTANTA — Cîji „Nunweiller” activează în momentul de față? Nunweiller III, Nunweiller IV și Nunweiller VI, Nunweiller

ghe Negrea — medalii de argint, Titi Dumitrescu — medalie de bronz.

VASILE TUDORAN, PLOIEȘTI. Ați cîștigat pe toată linia: 1. Înainte de a veni la Steaua, Rotaru a jucat la A.S.A. București. 2. Caricatură a jucat și sub culorile echipei Progresul Oradea. 3. În ediția 1959-1960 a campionatului diviziei A la fotbal, Steagul roșu s-a clasat pe locul al doilea. Brașovenii ar fi fericiti acum dacă le-ar garanta cineva locul al 12-lea!

PAVEL MOSNEAGU, BUCUREȘTI. — Trimiterile la poezie — knock-down-urile — nu se punctează, dar nici nu trec neobservate de judecători! Ca atare, este bine să lăsați adversarului plăcerea de a se odihni la poezie.

MITICA CUREA, RADO-MIREȘTI. — Fotbalistul Gheorghe Constantin, de la Steaua, a fost selecționat de 35 de ori în echipa națională. Meciul cu Ungaria B nu se pune la socoteală.

GHEORGHE MARICA, BUCUREȘTI. 1. În general, participarea la turneele de tenis se face pe bază de invitații din partea organizatorilor. Iar aceștia, firește, fac apel la jucătorii cu „firmă”, care pot da greutate turneului respectiv. 2. În meciul Petrolul-Gremio (Brazilia), rămas în amintirea suporterilor echipei ploieștene prin jocul excelent al Petrolului, scorul a evoluat astfel: 0-1, 4-1, 4-3. Bune și amintirile. Dar ce facem cu jocul de astăzi al Petrolului?...

AUREL PREDESCU, MACIN. — Teoretic, un jucător poate avea 9 regine pe tabla de șah: cea inițială (dacă n-a pus-o în priză) și încă 8 realizate prin transformarea pionilor. În practică însă, o astfel de situație nu se produce niciodată. Un lucru trebuie să reținem: „e vole” de jucat cu mai multe regine. De asemenea, este bine să știți că pionul se poate transforma și în altă piesă

V. portarul, care a jucat la Dinamo Victoria, s-a retras din activitatea competițională. Urmează însă Nunweiller... VII!

ION POȘTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU

ȘTIAȚI CĂ...

...Avery Brundage, președintele C.I.O. a implinit 80 de ani? Cu prilejul sărbătoririi acestei vârste venerabile, Avery Brundage a donat suma de 430 000 de dolari pentru construirea unui bazin olimpic la Chicago.

...un statistician britanic a făcut socoteala că, din 1946, 642 de antrenori englezi și-au pierdut postul, ca urmare a insucceselor echipelor de care răspundeau? Este evident, deci, că dincolo de Canalul Mincii — și nu numai acolo! — meseria de antrenor nu este recomandabilă celor care doresc să aibă un serviciu sigur...

...fotbalistul iugoslav Peter Radenković, care apără în prezent poarta echipei vest-germane Munchen 1860, a fost amendat de echipa sa cu importanță de 5 000 de mărci? Această sancțiune aspră este urmare faptului că Peter Radenković l-a lovit pe cochipierul său Jimmy Schmidt în momentul cînd acesta, vrînd să respingă mingea, a trimis-o... imparable în poarta proprie.

...Gene Tunney, fostul campion mondial de box la toate categoriile (învîgătorul lui Jack Dempsey), este profesor universitar? Recent, el a făcut următoarea declarație: „Dacă voi deveni președintele S.U.A., voi dispune să se introducă boxul, ca materie obligatorie, în toate universitățile”.

FOTBALUL ȘI ESCHIMOȘII

Pasiunea pentru jocul cu balonul rotund nu cunoaște limite pe planeta noastră. De la Ecuator la Pol acest joc magic cucerește pe an ce trece noi și noi adepți.

Printre cei ce gustă din plăcerile ce le oferă miraculoasa minge sint și eschimoșii. În luptă cu vitregiile naturii ei găsește timp pentru a disputa cu ardore adevărate meciuri.

Faptul că se joacă fotbal aici nu trebuie să mire pe nimeni, pentru că după unii cercetători, eschimoșii ar fi inventatorii acestui sport. Exploratorul danez Knud Rasmussen a descoperit printre obiectele unei a-

sezări vechi de 2 000 de ani din Groenlanda de nord-vest și o minge confecționată din craniul unei foci, umplută cu resturi de curele.

Se crede că acest joc a fost îndrăgit de pescuitorii de balene englezi, care vinau în Atlanticul de nord, și dus în Anglia la începutul secolului XIX, unde a cunoscut o adevărată a doua naștere.

FLOREA ILIE
Facultatea de Geologie-Geografie București

MARATONISTELE

Spectatorii au făcut haz cînd au văzut o fată în mijlocul participanților la o cursă de maraton desfășurată la Toronto (Canada). Mai tîrziu însă, ei aveau s-o sărbătorească pe Maureen Wilton. Și aveau toate motivele s-o facă. Tîndra atletă (13 ani), care măsoară 1,20 m înălțime și are o greutate de 38 de kilograme, parcursese cei 42,195 km în 3 ore, 15 minute și 22 de secunde, ceea ce constituia un record mondial feminin pentru această probă. Și încă un amănunt: din cei 28 de

concurenți care luaseră startul, ea sosise a șasea!

Medicii, care au consultat-o imediat după cursă, au fost uimiți constatînd că organismul ei manifesta o oboseală mult mai mică decît cea pe care o resimțeau bărbaii participanți la acest maraton.

Primul gînd al lui Maureen, după ce a trecut linia de sosire, a fost să-l îmbrățișeze pe antrenorul ei, Sy Mah, care o însoțise pe primii 28 de kilometri, pentru ca apoi, la capătul puterilor, să abandoneze.

Trebuie să știți însă că „recordul mondial” al lui Maureen n-a rezistat mult timp. O englezoaică, Ann Pede, în etate de 28 de ani, pe care gloria tinerei sportive din Canada nu o lă-

acord, considerînd că o asemenea manifestare nu șade bine unei mame, cu un copil de 5 ani.

Și iată că Ann Pede a bătut recordul lui Maureen, acoperînd distanța

sa, pare-se, să doarmă, în 3 ore, 7 minute și 26 s-a prezentat și ea la startul unui maraton, de secunde. „Mister” Pede se laudă acum prela Waldniel. Un lucru cu tutindeni cu calitățile care soful ei n-a fost de sportive ale soției sale...

sa, pare-se, să doarmă, în 3 ore, 7 minute și 26 s-a prezentat și ea la startul unui maraton, de secunde. „Mister” Pede se laudă acum prela Waldniel. Un lucru cu tutindeni cu calitățile care soful ei n-a fost de sportive ale soției sale...

MICRO-DISCUȚII

LA FOTBAL

LA VOLEI

— Ce spui de Marinescu, dragă? — Cu dreptul știe doar să tragă! — Așa e el! N-ai ce să-i faci, Dacă în fotbal e stîngaci!

— E voleibalist de clasă! — Trage bine peste plasă!... — Natural să tragă-asa — C-a fost fotbalist cîndva!

LA RUGBI

— Cînd se-acordă vreun „meleu” Cel mai bun e tot Mitroiu! — E normal dacă mereu Merge cu tramvaiul 2!

V. D. POPA

CEL MAI MIC SUSȚINĂTOR AL RAPIDULUI!

Victoria Rapidului a supra „Trakiei” a stîrnit un nou val de simpatii pentru clubul giuleștean. Ultima adeziune de atașament a sosit, zilele trecute, din comuna Melnești, regiunea Oltenia, de la un... mini-admirator, care se exprimă, deocamdată, cu ajutorul lui... tăticu. Iată scri-soarea lui: „Mă numesc Dan Popescu (tăticu m-a botezat după nenea Dan Coe), am un an și șase luni, vă iubesc nespus și vreau să devin, ca și părinții mei, membru susținător al clubului Rapid. Mă angajez să cotizez lunar cu cîte 10 lei; asta, pînă mai cresc! Fotografia alăturată o trimit pentru carnet. Nu e... sobră cum se cere pentru un document, pentru că am făcut-o imediat după golul trei al Rapidului”.

Cererea a fost pe loc ratificată și carnetul expedit. Prin intermediul nostru, jucătorii rapidiști mulțumesc călduros micului lor susținător și îi promit satisfacții asemănătoare și luna viitoare, în meciurile cu Juventus.

M. N.

PATINELE LUI RAHMANINOV...

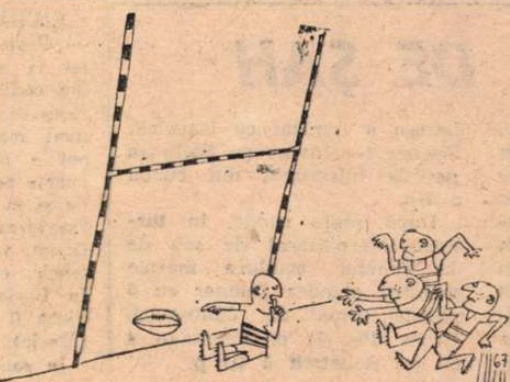
Serghei Rahmaninov (1873-1943), genialul muzician, avea în programul orelor sale libere două puncte principale: vara — canotajul, iar iarna — patinajul. Pasiunea lui Rahmaninov pentru sportul pe patine data încă din copilărie. Edificator în această privință este următorul pasaj din biografia romanțată a marelui compozitor, apărută recent sub semnătura lui N. D. Bajonov:

„Bunica îl dăruise de Crăciun o pereche de patine. Serghei învățase să patineze încă de pe cînd era la Novgorod. Dar parcă se putea numi patinoar băltoaca aceea zgîrțuroasă de la capătul din vale al străzii Andreevskaia? Pe cînd aici, la Petersburg, chiar după colț, scîntela o oglindă de argint, încadrată de brazi de un verde întunecat. La intrare, ziua și noaptea ardeau felinare și fluturau steaguri, iar duminica răsuna vesel fanfara regimentului Izmailovski. Ce să mai vorbim, era strănic!”

În fiecare dimineață, „băiețelul cel cuminț” pleca la conservator cu ghiozdanul doldora de cărți și caiete de note. De unde să-l treacă prin minte bu-nici că între cărți, ascunse cu iscusință, se află și patinele! Bunica își făcuse obiceiul să-i dea dimineața zece copeici pentru tramvaiul cu cai și o mică gustare. Îndată ce primea

moneda, nepotul își zicea: cinci copeici pentru un bileț la patinaj și cinci copeici pentru două pături cu pește.

Pe la două și ceva se întorcea acasă și începea să povestească bu-nici pe un ton liniștit, privind-o drept în ochi, despre succesele lui de la conservator. Antrenat de propriile lui născociri și venea și la ea crede că sint adevărate. Îl credea și bunica, numai că nu se putea du-meri de ce-i răd bălătu-lui atât de tare obrazii?”

Ssssst! Am culcat-o!
Desen de Ion Dogaru — Marinescu